

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 263/2010-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 29. júna 2010 predbežne prerokoval sťažnosť M. K., T., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Pezinok sp. zn. PK 24 C 23/2004 z 29. novembra 2006, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1 Co 25/08 z 30. októbra 2009 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Cdo 2/2010 z 27. januára 2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. mája 2010 doručená sťažnosť M. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl.

48 ods. 2 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. PK 24 C 23/2004 z 29. novembra 2006, Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 Co 25/08 z 30. októbra 2009 a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 1 Cdo 2/2010 z 27. januára 2010.

Sťažovateľ v sťažnosti podrobne opísal skutkový stav sporového konania, ktoré bolo vedené na všeobecných súdoch, a tiež uviedol, v čom vidí pochybenia prvostupňového súdu, odvolacieho súdu a dovolacieho súdu a nezákonnosť ich rozhodnutí. Napokon tvrdí, že namietanými uzneseniami krajského súdu a dovolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. V jeho veci okresný súd konanie „o náhradu škody za nájomné v sume 120.400,- Sk a náhradu škody za zvýšené náklady na prevádzku pri používaní motorového vozidla v sume 37.304,- Sk“ zastavil a krajský súd a následne aj najvyšší súd odvolanie a dovolanie sťažovateľa odmietli.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že jeho základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru uzneseniami okresného súdu sp. zn. PK 24 C 23/2004 z 29. novembra 2006, krajského súdu sp. zn. 1 Co 25/08 z 30. októbra 2009 a najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 2/2010 z 27. januára 2010 porušené boli. Obdobne žiada vysloviť, že okresný súd a krajský súd v označených konaniach porušili aj jeho základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Zároveň žiada zrušiť všetky namietané uznesenia všeobecných súdov a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. V sťažnosti sťažovateľ žiada aj o priznanie finančného zadost'učinenia a náhrady trov právneho zastúpenia.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma,

či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 24 písm. b) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak ústavný súd v tej istej veci koná.

Prekážka prv začatého konania (litispencia) bráni tomu, aby na ústavnom súde prebiehali dve konania, prípadne viac konaní v tej istej veci. Totožnosť veci je daná pri zhode predmetu konania, skutkových okolností, z ktorých sa uplatnené právo vyvodzuje, a identitou účastníkov konania. O prekážku litispencie nejde, ak chýba čo len jeden z uvedených znakov totožnosti veci.

Podľa zistenia ústavného súdu vo veciach vedených pod sp. zn. Rvp 5978/2010 a sp. zn. Rvp 6020/2010 vystupujú identickí účastníci konania (sťažovateľ, okresný súd, krajský súd a najvyšší súd) a predmetom je namietané porušenie základných práv sťažovateľa podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. V návrhoch na rozhodnutie (petitoch obidvoch sťažností) sa sťažovateľ domáha aj zrušenia tých istých rozhodnutí všeobecných súdov (okresného súdu sp. zn. PK 24 C 23/2004 z 29. novembra 2006, krajského súdu sp. zn. 1 Co 25/08 z 30. októbra 2009 a najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 2/2010).

Jediná odlišnosť spočívajúca v sume požadovaného finančného zadostučinenia (v prvej sťažnosti vedenej pod sp. zn. Rvp 5978/2010 žiada 10 000 €, v druhej vedenej pod sp. zn. Rvp 6020/2010 7 000 €) je potom vzhľadom na uvedené požiadavky sťažovateľa už veľmi nepodstatná a právne irelevantná.

Sťažovateľ v tejto sťažnosti uviedol totožné skutkové okolnosti a domáhal sa vyslovenia porušenia tých istých základných práv podľa ústavy a práva podľa dohovoru

rovnakými rozhodnutiami okresného súdu, krajského súdu a najvyššieho súdu. Keďže v danej veci skôr začaté konanie pod sp. zn. Rvp 5978/2010 doručené ústavnému súdu 19. mája 2010 (prekážka prebiehajúceho súdneho konania – litispendencia) bráni tomu, aby vo veci prebiehalo konanie pod sp. zn. Rvp 6020/2010 doručené ústavnému súdu 20. mája 2010, bolo potrebné sťažnosť sťažovateľa odmietnuť pre neprípustnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. III. ÚS 167/05).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. júna 2010